

تأثیر نوع ریزنمونه و سویه‌ی اگروبکتریوم رایزوژنر بر القای ریشه‌های مویین در گیاه شنبلیله (*Trigonella foenum-graecum L.*)

ندا تاریوردی زاده^۱، مهدی محب‌الدینی^{*}، اسماعیل چمنی^۱، اصغر عبادی^۱ و شهاب شعبانی^۱

چکیده

ریشه‌های مویین القا شده به وسیله‌ی باکتری *Agrobacterium rhizogenes* به علت پایداری و تولید زیاد ریشه‌ها در شرایط کشت بدون هورمون و در زمان کوتاه، بافتی مناسب برای تولید متابولیت‌های ثانویه است. شنبلیله از جمله گیاهان دارویی ارزشمند از تیره‌ی *Fabaceae* می‌باشد. برگ‌های شنبلیله حاوی کلسیم، آهن، فسفر، کاروتین، اسیدآسکوربیک، پروتئین، تیامین و ریوفلاوین می‌باشد. همچنین این گیاه به طور گسترده‌ای به عنوان گیاه ضددیابت، پایین آورنده‌ی قند خون و کلسترول، ضدسرطان، ضدبакتری و چاشنی غذا مورد استفاده قرار می‌گیرد. در این تحقیق، ریشه‌های مویین از طریق ریزنمونه‌ی گیاهچه‌ی کامل و کوتیلدون و هیپوکوتیل به روش تریقی توسط *A. rhizogenes* ATCC11325 و ATCC15834 سویه‌های A4، B5 در قالب میزان میزان تراویختی (۹۳ درصد) و تعداد ریشه‌های مویین (۴۳/۰ عدد ریشه) و بیشترین طول ریشه (۶/۶۴ سانتی متر) در ریزنمونه گیاهچه‌ی کامل مشاهده شد. ریز نمونه‌ها در محیط کشت در طرح پایه کاملاً تصادفی در چهار تکرار کشت شده و ریشه‌های مویین بعد از گذشت دو الی سه هفته در ریزنمونه‌های تلقیح شده با باکتری ظاهر شدند. بیشترین میزان تراویختی (۹۳ درصد) و تعداد ریشه‌های مویین (۴۳/۰ عدد ریشه) و بیشترین طول ریشه (۶/۶۴ سانتی متر) در ریزنمونه گیاهچه‌ی کامل مشاهده نشد.

واژه‌های کلیدی: شنبلیله، ریشه‌های مویین، اگروبکتریوم رایزوژنر، متابولیت‌های ثانویه

^{*} گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه محقق اردبیلی. * نویسنده مسئول، ایمیل: mohebodini@uma.ac.ir

مقدمه

تنها به کشورهای در حال توسعه محدود نبوده بلکه در کشورهای پیشرفته نیز توسعه‌ی فراوانی یافته‌اند (Anwar et al., 2005). یکی از این گونه‌های دارویی با ارزش، گیاه شب‌لیله است که بومی ایران بوده و از گذشته به عنوان گیاه دارویی مصرف شده است. گیاه شب‌لیله با نام علمی *Trigonella foenum-graecum* L. از تیره‌ی بقولات بوده و گیاهی علفی، یکساله و ارتفاع آن تا ۵۰ سانتی‌متر می‌باشد که به عنوان یک گیاه دارویی، زراعی، مرتعی، آرایشی و بهداشتی حائز اهمیت فراوان است (نجف‌پور نوایی، ۱۳۷۳). دانه‌ها به رنگ زرد نارنجی و گاهی قهوه‌ای رنگ است. شب‌لیله به عنوان یک سبزی، گیاه دارویی و ادویه‌ی معطر خوارکی، مهم بوده که برگ‌های تازه، خشک شده و همچنین بذرهای آن مورد استفاده قرار می‌گیرد. برگ‌های شب‌لیله حاوی کلسیم، آهن، فسفر، کاروتون، اسید‌اسکوربیک، پروتئین، تیامین و ریبوфلافین می‌باشد. همچنین این گیاه به طور گستره‌ای به عنوان گیاه ضد دیابت، پایین آورنده‌ی قندخون و کلسترول، ضدسرطان، ضد باکتری و چاشنی غذا مورد استفاده قرار می‌گیرد (Sadeghzadeh-Ahari et al., 2009) بنابراین ضروری به نظر می‌رسد که از فنون کشت بافت برای ریشه‌زایی بهینه‌ی این گیاه استفاده به عمل آید. به همین دلیل در این پژوهش، با استفاده از سویه‌های ATCC11325، A4 و ATCC11324 اگروباکتریوم رایزوژنز، ریشه‌زایی گیاه دارویی شب‌لیله در شرایط درون شیشه‌ای مورد آزمون قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

مواد گیاهی و تهیه ریز نمونه

بذر گیاه شب‌لیله از شرکت آرتان بذر تبریز تهیه شد. به منظور استریل نمودن، بذور در زیر هود لامینار به مدت ۱ دقیقه در اتانول ۷۰ درصد وسیس به مدت ۱۰ دقیقه در هیبوقلریت سدیم ۲/۵ درصد ضدغوفنی شدند و پس از سه بار آبکشی با آب مقطر استریل در محیط کشت MS (Murashige and Skoog, 1962) جامد کشت و در

گیاهان دارویی یکی از مهم‌ترین منابع دارویی می‌باشد که از هزاران سال پیش کاربرد داشته‌اند. ویژگی دارویی برخی از گیاهان به علت وجود ترکیبات متنوعی است که متابولیت‌های ثانویه نامیده می‌شوند (Chaudhuri et al., 2007; Wu et al., 2007) سرعت تولید متابولیت‌های ثانویه آهسته بوده و مدت زمان طولانی برای تولید آن‌ها لازم است، بنابراین تولید متابولیت‌های دارویی با استفاده از گیاهان وحشی اقتصادی نبوده و به نظر می‌رسد که برای تولید سریع و انبیوه آن‌ها بهتر است که از فنون کشت سلول و بافت گیاهی به طور بهینه استفاده شود (Ionkova., 2007). بررسی‌ها نشان داده است که میزان متابولیت‌های ثانویه‌ی موجود در گیاهان کشت بافت شده خیلی بیشتر از میزان آن در گیاه طبیعی است و حتی سلول‌های گیاهان کشت بافت شده، متابولیت‌هایی تولید می‌کنند که در گیاه اولیه تولید نمی‌شود.

اگروباکتریوم رایزوژنز یک باکتری خاکزی است که موجب تولید ریشه موبین در محل زخم می‌شود. انتقال ناحیه T-DNA موجود در پلازمید Ri از این باکتری به سلول‌های گیاهی موجب القای ریشه‌های نابجا با انشعابات فراوان و کرک مانند موسوم به ریشه‌های موبین می‌شود. طی سال‌های اخیر کشت ریشه‌های موبین به منظور تولید متابولیت‌های با ارزش در تعدادی از گونه‌های گیاهان دارویی در مقیاس تجاری صورت گرفته است (Yang et al., 2011). استفاده از *A. rhizogenes* و کشت ریشه‌های موبین به علت رشد سریع، زمان دو برابر شدن کوتاه، سهولت نگهداری و توانایی سنتز گستره‌ای از ترکیبات شیمیایی مزیت‌های بیشتری را به عنوان یک منبع پیوسته برای تولید متابولیت‌های ثانویه ارزشمند ایجاد می‌نماید (Giri and Narasu., 2000). رویکرد روزافزون استفاده از گیاهان دارویی و فراورده‌های حاصل از آن نقش این گیاهان را در چرخه‌ی اقتصادی جهانی پررنگ‌تر کرده، به طوری که مصرف رو به افزایش آن‌ها

ATGGATCCCAAATTGCTATTCCCCACGA-
5'- ۳' (آغازگر مستقیم) و TAGGCTTCTTCATTCGGTTACTGCAGC
' ۵'--۳' (آغازگر معکوس). برنامه‌ی PCR شامل یک چرخه واسرتستگی اولیه در دمای ۹۴ °C به مدت ۵ دقیقه، ۳۵ چرخه شامل واسرتستگی در دمای ۹۴ °C با مدت ۱ دقیقه، اتصال آغازگرها در دمای ۵۸ °C به مدت ۱ دقیقه، بسط در دمای ۲۲ °C به مدت ۱ دقیقه و یک چرخه بسط نهایی در دمای ۷۲ °C به مدت ۱ دقیقه بود. محصولات PCR پس از الکتروفوروز در ژل آگارز ۸٪ درصد در دستگاه ژل داک مورد مشاهده و عکسبرداری قرار گرفتند.

تجزیه و تحلیل آماری

تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS و رسم نمودارها توسط نرم افزار Excel انجام گردید.

نتایج و بحث

تأثیر نوع ریزنمونه و نوع سویه باکتری در میزان القای ریشه‌های مویین

در این پژوهش قدرت بیماری‌زایی اگروباکتریوم رایزوژنر توسط کارایی ترانسفرماسیون و درصد تشکیل ریشه‌های مویین، تعداد و طول ریشه در ریزنمونه‌های گیاهچه‌ی کامل، هیپوکوتیل و کوتیلدون تعیین گردید. نتایج نشان داد از بین سویه‌های مورد مطالعه سویه‌های A4، 15834 و 11325 در ریزنمونه گیاهچه‌ی کامل و سویه‌های 11325 و 15834 در ریزنمونه کوتیلدون موفق به القای ریشه مویین شدند (شکل ۱). محل ظهر ریشه‌ها، محل‌های زخم ایجاد شده بر روی ریزنمونه‌ها بود اینجا محلی است که باکتری می‌تواند با سلول گیاهی ارتباط ایجاد کرده و DNA خود را به دورن ژنوم میزان ملحق کند. در این بررسی مشاهده شد که کارایی ترانسفرماسیون در انواع ریزنمونه و سویه‌های مختلف اگروباکتریوم رایزوژنر متفاوت می‌باشد. نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که برهم‌کنش بین

دمای ۲۵±۲ °C و در شرایط نوری ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی نگهداری شدند. از گیاهچه‌ی کامل، هیپوکوتیل و کوتیلدون ۱۰ روزه به عنوان ریزنمونه برای تلیچی با باکتری استفاده گردید.

آماده‌سازی سویه باکتری و تلیچی ریزنمونه‌ها با اگروباکتریوم رایزوژنر

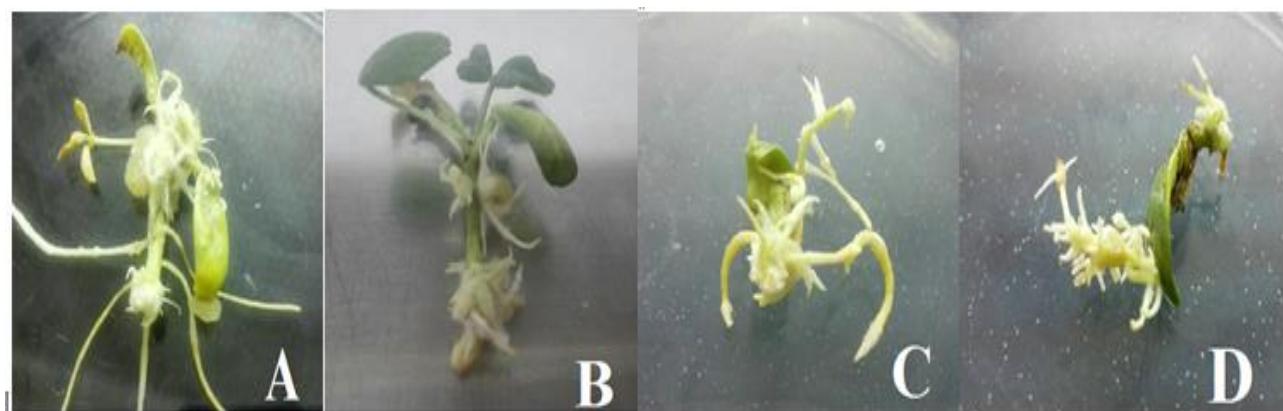
به منظور القای ریشه‌های مویین، از سویه‌های A4، ATCC15834 و ATCC11325 استفاده شد. سویه‌ی باکتری در محیط کشت LB بیوتیک ریفامپسین کشت و بر روی شیکر با سرعت ۱۱۰ دور در دقیقه و در دمای ۲۶ درجه سانتی گراد قرار داده و بعد از گذشت ۲۴ ساعت برای تلیچی ریزنمونه‌ها استفاده شد. برای آلوده کردن گیاهچه‌ها و ریز نمونه‌ها از روش تزریق با سوزن سرنگ انسولین استفاده شد. در مرحله‌ی بعد ریزنمونه‌های تلیچی شده به محیط کشت B5 انتقال داده شدند و به مدت ۷۲ ساعت در تاریکی قرار گرفتند. نمونه شاهد نیز بدون تلیچی با باکتری در محیط کشت قرار گرفت. این پژوهش بصورت فاکتوریل و در قالب طرح پایه کاملاً تصادفی با ۴ تکرار انجام شد. سه روز بعد از هم B5 کشتی، ریز نمونه‌ها به منظور حذف باکتری به محیط جامد حاوی ۵۰۰ میلی گرم در لیتر آنتی بیوتیک سفوتاکسیم منتقل شدند و کشت‌ها در فواصل دو هفته‌ای تا حذف کامل باکتری واکشت شدند. ریشه‌های مویین بعد از گذشت دو الی سه هفته ظاهر شدند. پس از ظهر چهار هفته از ظهر ریشه‌ها، درصد القای ریشه‌های مویین، تعداد و طول ریشه‌ها محاسبه گردید.

آنالیز مولکولی ریشه‌ها از طریق واکنش زنجیره‌ای پلی (PCR) مراز

استخراج DNA ژنومی ریشه‌های مویین و طبیعی به روش CTAB انجام شد. به منظور آنالیز مولکولی تایید حضور قطعه T-DNA پلاسمید Ti در ریشه‌ها از پرایمر های زن rolB، با توالی آغازگرها به صورت زیر بود: - ۵'-

ترتیب %۸۱ و %۶۸ ریشه مویین در ریزنمونه گیاهچه‌ی کامل تولید شد. کمترین میزان درصد القای ریشه مویین از ترکیب تیماری سویه A4 و ریزنمونه کوتیلدون بدست آمد، هیچکدام از سویه‌های اگروباکتریوم رایزوژنر قادر به القای ریشه‌های مویین در ریزنمونه هیپوکوتیل نبودند. نتایج مقایسه میانگین نشان داد که سویه‌ی A4 در ریزنمونه گیاهچه‌ی کامل بیشترین تعداد و طول ریشه را نشان داد. بین ریزنمونه‌های هیپوکوتیل و کوتیلدون تلقیح شده با سویه‌های ۱۵۸۳۴ و ۱۱۳۲۵ در میانگین تعداد و طول ریشه از نظر آماری اختلاف معنی‌داری وجود نداشت (شکل ۲).

سویه‌های مختلف باکتری اگروباکتریوم رایزوژنر و انواع ریزنمونه‌های گیاهچه‌ی کامل، هیپوکوتیل و کوتیلدون بر درصد تشکیل ریشه‌ی مویین در سطح ۶۱٪ معنی‌دار بود. همچنین در میانگین تعداد و طول ریشه، اثر متقابل نوع سویه و نوع ریزنمونه و اثر اصلی نوع ریزنمونه در سطح ۶۱٪ معنی‌دار شد (جدول ۱). مقایسه میانگین داده‌ها نشان داد که سویه‌ی A4 در ریزنمونه گیاهچه‌ی کامل، بالاترین درصد تشکیل ریشه مویین (۹۳٪) را دارد و اختلاف معنی‌داری با ترکیب تیماری سویه A4 و ریزنمونه‌های هیپوکوتیل و کوتیلدون (۰٪) نشان داد. همچنین در اثر تلقیح با سویه‌های ۱۱۳۲۵ و ۱۵۸۳۴ به

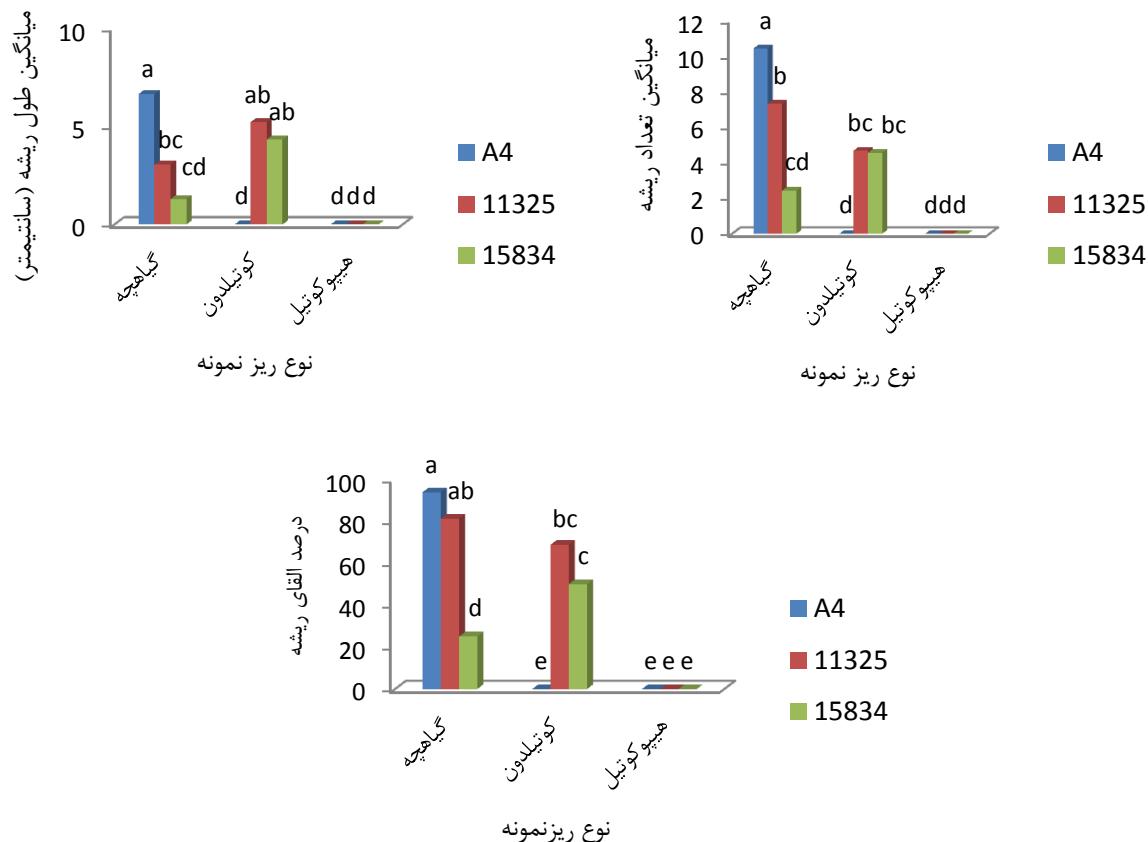

شکل ۱- القای ریشه‌ی مویین به واسطه‌ی تلقیح با *A. rhizogenes*. A و B: ریشه‌های مویین القا شده در ریزنمونه گیاهچه‌ی کامل C و D: ریشه‌های مویین القا شده در کوتیلدون

جدول ۱- تجزیه واریانس تأثیر نوع ریزنمونه گیاهی و سطوح مختلف سویه‌های اگروباکتریوم رایزوژنر بر ریشه‌های مویین

منابع تغییرات	درجه آزادی	درصد القای ریشه	میانگین تعداد ریشه	میانگین طول ریشه	
نوع ریز نمونه	۲	۱۳۴۸۹/۵۸	۱۳۶/۱۶۱**	۴۷/۵۸۳**	
نوع سویه	۲	۲۰۳۱/۲۵۰**	۸/۷۲۴ns	۲/۳۹۴ns	
نوع ریز نمونه × نوع سویه	۴	۴۱۹۲/۷۰۸**	۴۲/۴۱۷**	۲۹/۲۷۱**	

ns, **: به ترتیب غیر معنی داری و معنی داری در سطح احتمال ۱٪

شکل ۲ - تأثیر نوع ریزنمونه بر درصد القای ریشه‌های مویین، میانگین تعداد ریشه و طول ریشه‌های مویین

است. همچنین دلیل دیگر این تفاوت‌ها، بیان متفاوت ژن‌های T-DNA ریشه‌های تاریخته، تعداد کپی‌های متعدد T-DNA وارد شده و اثرات محل ورود T-DNA به ژنوم گیاه می‌باشد. بهترین ریزنمونه‌ها به منظور القاء ریشه مویین با فراوانی بالا در گیاه شنبلیله، به ترتیب گیاهچه کامل و گوتیلدون بود. البته واستنگی القای ریشه گیاهچه کامل و گوتیلدون در گونه‌های مختلف گیاهی نیز گزارش شده است. در این تحقیق از ریزنمونه‌های گیاهچه‌ی کامل، کوتیلدون و هیپوکوتیل ۱۰ روزه همچنین از سویه‌های مختلف اگروباکتریوم رایزوژنر استفاده شده است. علی‌رغم اهمیت این گیاه با ارزش، تحقیقات اندکی در زمینه‌ی القا و کشت ریشه‌های مویین در این گیاه انجام گرفته است. از جمله نتایج تحقیقی Akbarian و همکاران (۲۰۱۱) میزان تولید تریگونولین در

در سال‌های اخیر، کشت ریشه مویین به عنوان یک راهکار مناسب برای توسعه گیاهان دارویی انتخاب شده است. از جمله مزایای کشت ریشه‌های مویین، افزایش مقدار متابولیت‌های ثانویه برای اهداف صنعتی و همچنین پایداری ژنتیکی و بیوشیمیایی آن‌ها می‌باشد. به طور کلی عوامل متعددی می‌تواند بر روی درصد تاریختگی ریشه‌های مویین توسط اگروباکتریوم رایزوژنر در گونه‌های مختلف گیاهان نقش مؤثری داشته باشند. روش‌های انتقال ژن به گیاه، نوع و سن ریز نمونه عوامل مهم و تأثیرگذار در افزایش تاریختگی ریشه‌های مویین و افزایش محتوای متابولیت‌های ثانویه آن‌ها می‌باشند. در این تحقیق ریزنمونه‌های مختلف پاسخ متفاوتی از نظر القاء ریشه مویین نشان دادند. این تفاوت در بیماری‌زایی، به پلاسمیدهای قرار گرفته در سویه‌های باکتری مرتبط

of drought tolerance in Iranian Fenugreek landraces. Journal of Food, Agriculture & Environment, 7 (3 & 4), 414-419.

Anwar, M., Patra, D.D., Chand, S., Alpesh, K., Naqvi, A.A. and Khanuja, S.P.S. (2005). Effect of organic manures and inorganicfertilizer on growth, herb and oil yield, nutrient accumulation, and oil quality of French Basil. Communications in Soil Science and Plant Analysis, 36, 1737-1746.

Bertani, G . (1951). Studies on lysogenesis. I. The mode of phage liberation by lysogenic Escherichia coli. Journal of Bacteriology, 62 (3), 293–300.

Billaud, C. and Adrian, J. (2001). Fenugreek composition, nutritional value, and physiological properties. Sciences des Aliments, 21, 3-26.

Chaudhuri, K.N., Ghosh, B., Tepfer, D. and Jha, S. (2005). Genetic transformation of *Tylophora indica* with *Agrobacterium rhizogenes* A4: growth and tylophorine productivity in different transformed root clones. Plant Cell Reports, 24, 25-35.

Giri, A. and Narasu, M.L. (2000). Transgenic hairy roots: Recent trends and application. Advances in Biology, 18, 1-22.

Ionkova, L. (2007). Biotechnological approaches for the production of Lignan. Pharmacognosy Review, 1, 57-68.

Merkli, A., Christer, P. and Kapetanidis, I. (1997). Production of diosgenin by hairy root cultures of *Trigonella foenum-graecum* L. Plant Cell Reports, 16, 632-636.

Murashige, T. and Skoog, F. (1962). A revised medium for rapid growth and bioassays with tobacco tissue cultures. Physiologia Plantarum, 15, 473- 497.

Niknam, V., Razavi, N., Ebrahimzadeh, H. and Sharifizadeh, B. (2006). Effect of NaCl on biomass, protein and proline contents and antioxidant enzymes in seedling and calli of two *Trigonella* species. Biologia Plantarum, 50 (4), 591-596.

Sadeghzadeh Ahari, D., Kashi, A.K., Hassandokht, M.R., Amri, A. and Alizadeh, K. (2009). Assessment of drought tolerance in Iranian fenugreek landraces. Journal of Food,

ريشه‌های موبین تولید شده در دو توده‌ی شبیله‌ی ایرانی (زنجان و بورازجان) با استفاده از سه سویه‌ی A. rhizogenes 11325 و 15834 (A4) و به دو روش غوطه‌ورسازی و تزریقی را بررسی کردند که پس از سه هفته‌ی القای ریشه موبین صورت گرفته است. و نتایج بدست آمده نشان داد که بالاترین میزان میزان القا و رشد ریشه به ترتیب در دو سویه‌ی 15834 و 11325 بدست آمد. همچنین، Merkli و همکاران (۱۹۹۷) تأثیر غلظت‌های مختلف کیتوزان بر افزایش تولید دیوسترینین در ریشه‌های موبین شبیله را بررسی کردند. به این منظور، ریزنمونه‌ی ساقه‌ی گیاهچه‌ی دو هفتاه‌ی را با سویه‌ی A4 A. rhizogenes تلقیح کردند. گزارش کردند در ریزنمونه‌ی ساقه‌ی دو هفتاه‌ی القای ریشه صورت گرفته است. به عنوان نتیجه‌گیری کلی در این مطالعه می‌توان گفت که ریزنمونه‌های گیاهچه‌ی کامل و کوتیلدون استفاده شده موفق به تولید ریشه‌های موبین شدند. سویه‌های A4، 15834 و 11325 اگروباکتریوم رایزوژنز قادر به القای ریشه موبین در گیاه شبیله بوده و سویه A4 و ریزنمونه‌ی گیاهچه‌ی کامل بهترین کارایی را در القای ریشه‌های موبین داشته‌اند. در حالی که در ریزنمونه هیپوکوتیل آگشته به باکتری، پس از گذشت یک ماه القای ریشه‌های موبین مشاهده نشد و ریزنمونه‌های تهیه شده قهوه‌ای و سیاه شدند.

منابع

مصطفیان، و. (۱۳۷۵). فرهنگ نام‌های گیاهان ایران. تهران. انتشارات فرهنگ معاصر، ص ۷۵۶.

نجف‌پور نوایی، م. (۱۳۷۳). مطالبی پیرامون گیاه دارویی شبیله. چاپ اول، تهران، انتشارات موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراعع کشور، ص ۱۸.

Akbarian, R., Hasanloo, T. and Khosroshahli, M. (2011). Evaluation of trigonelline production in *Trigonella foenum- graecum* hairy root cultures of two Iranian masses. Journal of Plant Molecular Biology & Omics, 4, 408-412.

Ahari, D.S., Kashi, A.K., Hassandokht, M.R., Amri, A. and Alizadeh, K. (2009). Assessment

Yang, C.H., Chen, M., Zeng, L., Zhang, L., Liu, X., Lan, X., Tang, K. and Liao, Z.H. (2011). Improvement of tropane alkaloids production in hairy root cultures of *Atropa belladonna* by over expressing pmt and h6h genes. Plant Omics Journal, 4(1), 29-33.

Agriculture and Environment, 7, 414-419.

Wu, J.Y., Ng, J., Shi, M. and Wu, S.J. (2007). Enhanced secondary metabolite (tanshinone) production of *Salvia miltiorrhiza* hairy roots in a novel root-bacteria coculture process. Applied Microbiology and Biotechnology, 77, 543-550.

Effect of explant type and strain of *Agrobacterium rhizogenes* on hairy roots induction in Fenugreek (*Trigonella foenum–graecum L.*)

Neda Tariverdizadeh¹, Mehdi Mohebodini ^{1*}, Esmaeil Chamani¹, Asghar Ebadi¹
and Shahab Shabani¹

Abstract

Induced hairy roots by *Agrobacterium rhizogenes* are a suitable tissue for the production of secondary metabolites, due to the stability and high production of roots in hormonal-free conditions. *Trigonella foenum – graecum L.* is one of the medical plants in the family Fabaceae. Many useful components in *Trigonella foenum L.* leafs are Calcium, Iron, Phosphorus, Carotene, Ascorbic acid, Protein, Thiamine, Riboflavin. Also, this plant widely used as anti-diabetes, blood glucose, cholesterol- lowering, Anti-cancer, Antibacterial, and food stuffing. In this study, hairy roots were induced using *A. rhizogenes* strains A4, ATCC11325 and ATCC15834 by injection method in complete seedling, cotyledon and hypocotyl explants. The effect of strain type and explant type, were investigated on the effectiveness of hairy roots. The explants were cultured in B5 medium with 4 replications. Hairy roots appeared in bacterial inoculation after 2 to 3 weeks. The highest amount of transgenic (93%), hairy roots number (10.43 number) and the maximum root length (6.64 cm) were observed in complete seedling explant of 10 days and A4 strain. In the hypocotyl explants, the hairy roots were not observed.

Keywords: Fenugreek, Hairy roots, *Agrobacterium rhizogenes*, Secondary Metabolites

¹ Department of Horticulture Science, Faculty of Agriculture and Natural Resources, University of Mohaghegh Ardabili. *Corresponding author, Email: mohebodini@uma.ac.ir